

แบบยี่นรายการภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย ตามมาตรา 59 แห่งประมวลรัษฎากร สำหรับการหักภาษี ณ ที่จ่ายตามมาตรา 50 (1) กรณีการจ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (1) (2) แห่งประมวลรัษฎากร

ภ.ง.ค.1

		•		
เลขประจำตัวประชาชน (ของผู้มีหน้าที่ หักภาษี ณ ที่จ่าย)	เดือนที่จ่ายเงินได้พึงประเมิน			
เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร (ของผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย	(ให้ทำเครื่องห	(ให้ทำเครื่องหมาย "✔" ลงใน "□" หน้าชื่อเดือน) พ.ศ		
ที่เป็นผู้ไม่มีเลขประจำตัวประชาชน) ชื่อผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย (หน่วยงาน): สาขาที่	(1) มกราค	ม 🔲 (4) เมษายน	่ (7) กรกฎาคร	ม [(10) ตุลาคม
ที่อยู่ : อาคาร ห้องเลขที่ชั้นที่หมู่บ้าน		้นธ์ 🗌 (5) พฤษภาคม	เ 🗌 (8) สิงหาคม	
เลขที่ หมู่ที่ ตรอก/ซอย		่ (6) มิถุนายน	่ ☐ (9) กันยายน	่ (12) ธันวาคม
ถนนตำบล/แขวง				
อำเภอ/เขต	ใบเสร็จเล่	Jที่	เลขที่	
วหัสไปวษณีย์ โทรศัพท์ :	จำนวนเงิน		บาท	
🗌 (1) ยื่นปกติ 🔲 (2) ยื่นเพิ่มเติมครั้งที่			9	
มีรายละเอียดการหักเป็นรายผู้มีเงินได้ ปรากฏตาม (ให้แสดงรายละเอียดใน ใบแนบ ภ.ง.ด.1 หรือในส ื่อ 🔲 สื่อบันทึกใน ร	ระบบคอมพิวเตย	งร้อมนี้ : ร์ ที่แนบมาพร้อมท์ ทะเบียนรับเลขที่	นี้ : จำนวน	แผ่น
สรุปรายการภาษีที่นำส่ง	จำนวนราย 🤇	เงินได้ทั้งสิ้น	ภาษีที่นำ	เส่งทั้งสิ้น
1. เงินได้ตามมาตรา 40 (1) เงินเดือน ค่าจ้าง ฯลฯ กรณีทั่วไป				·
 เงินได้ตามมาตรา 40 (1) เงินเดือน ค่าจ้าง ฯลฯ กรณีได้รับ อนุมัติจากกรมสรรพากรให้หักอัตราร้อยละ 3 (ตามหนังสือที่				
8. รวมยอดภาษีที่นำส่งทั้งสิ้น และเงินเพิ่ม (6. + 7.).				
ข้าพเจ้าขอรับรองว่า รายการที่แจ้งไว้ข้างต้นนี้ เป็น	เรายการที่ถูกต้อ	งและครบถ้วนทุกป	ระการ	
ลงชื่อ	9/0	กายเมือง เ		
(<u> </u>	1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1	ประทับตรา	
ตำแหน่ง	,		นิติบุคคล (ถ้ามี)	
ต่าแผนง ยื่นวันที่ เดือน				

1. ผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย

ได้แก่ **บุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัท สมาคม** หรือ**คณะบุคคล** ผู้จ่ายเงินได้พึ่งประเมิน ตามมาตรา 40 (1) (2) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก่ เงินได้ตามประเภทต่อไปนี้ รวม ตลอดถึงเงินค่าภาษีอากรของเงินได้ดังกล่าวที่ผู้จ่ายเงินหรือผู้อื่นออกแทนให้ไม่ว่าในทอดใด

- 1.1 เงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (1) ได้แก่ เงินได้เนื่องจากการจ้างแรงงาน ไม่ว่าจะเป็นเงินเดือน ค่าจ้าง เบี้ยเลี้ยง โบนัส เบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ เงินค่าเช่า บ้าน เงินที่คำนวณได้จากมูลค่าของการได้อยู่บ้านที่นายจ้างให้อยู่โดยไม่เสียค่าเช่า เงินที่นายจ้างจ่ายชำระหนี้ใด ๆ ซึ่งลูกจ้างมีหน้าที่ต้องชำระ และเงิน ทรัพย์สิน หรือ ประโยชน์ใด ๆ บรรดาที่ได้เนื่องจากการจ้างแรงงาน
- 1.2 เงินใด้พึงประเมินตามมาตรา 40 (2) ได้แก่ เงินได้เนื่องจากหน้าที่หรือ ตำแหน่งงานที่ทำหรือจากการรับทำงานให้ ไม่ว่าจะเป็นค่าธรรมเนียม ค่านายหน้า ค่า ส่วนลด เงินอุดหนุนในงานที่ทำ เบี้ยประชุม บำเหน็จ โบนัส เงินค่าเช่าบ้าน เงินที่คำนวณ ได้จากมูลค่าของการได้อยู่บ้านที่ผู้จ่ายเงินได้ให้อยู่โดยไม่เสียค่าเช่า เงินที่ผู้จ่ายเงินได้ จ่ายชำระหนี้ใด ๆ ซึ่งผู้มีเงินได้มีหน้าที่ต้องชำระ และเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์ ใด ๆ บรรดาที่ได้เนื่องจากหน้าที่หรือตำแหน่งงานที่ทำหรือจากการรับทำงานให้นั้น ไม่ว่าหน้าที่หรือตำแหน่งงานหรืองานที่รับทำให้นั้นจะเป็นการประจำหรือชั่วคราว

2. วิธีคำนวณภาษีหัก ณ ที่จ่าย

- 2.1 ให้คำนวณจำนวนเงินได้พึงประเมินเสมือนหนึ่งว่าได้จ่ายทั้งปี โดยให้นำ เงินได้พึงประเมินที่จ่ายแต่ละคราวคูณด้วยจำนวนคราวที่จะต้องจ่าย (ต่อปี) ดังนี้
 - (ก) กรณีจ่ายค่าจ้างเป็นรายเดือน ให้คูณด้วย 12
 - (ข) กรณีจ่ายค่าจ้างเดือนละ 2 ครั้ง ให้คูณด้วย 24
 - (ค) กรณีจ่ายค่าจ้างเป็นรายสัปดาห์ ให้คู่ณด้วย 52
- การจ่ายเงินได้พึงประเมินที่จ่ายให้แก่ผู้มีเงินได้ซึ่งเข้าทำงานระหว่างปีให้คูณ เงินได้พึงประเมินที่จ่ายแต่ละคราวด้วยจำนวนคราวที่จะต้องจ่ายจริงสำหรับปีนั้น เช่น เข้าทำงานในวันที่ 1 เมษายน และกำหนดจ่ายค่าจ้างเป็นรายเดือน จำนวนคราวที่จะต้องจ่ายสำหรับปีที่เข้าทำงานจะเท่ากับ 9 เป็นต้น
- 2.2 ให้นำจำนวนเงินได้พึงประเมินเสมือนหนึ่งว่าได้จ่ายทั้งปีตาม 2.1 มา คำนวณภาษีตามเกณฑ์ในมาตรา 48 (1) แห่งประมวลรัษฎากร กล่าวคือนำมาหัก ค่าใช้จ่าย ค่าลดหย่อน และคำนวณภาษีตามอัตราภาษีเงินได้ เป็นเงินภาษีทั้งสิ้น
- การคำนวณหักค่าลดหย่อนให้คำนวณตามที่ผู้มีเงินได้แจ้งไว้พร้อมกับแนบ สำเนาหลักฐานแสดงสิทธิในค่าลดหย่อนตามแบบแจ้งรายการเพื่อการหักลดหย่อน a.ย.01 ทั้งนี้ ให้คำนวณหักเป็นค่าลดหย่อนได้ตามที่ผู้มีเงินได้แจ้งไว้ได้ตั้งแต่ต้นปีที่ เริ่มหักภาษี ณ ที่จ่าย ไม่ว่าจะจ่ายค่าลดหย่อนนั้นในเดือนใดของปีก็ตาม เว้นแต่ ค่าลดหย่อนเงินบริจาคจริงเท่านั้น

กรณีผู้มีเงินได้แจ้งเปลี่ยนแปลงรายการค่าลดหย่อนระหว่างปี ให้คำนวณ หักค่าลดหย่อนตามที่ผู้มีเงินได้ได้แจ้งการเปลี่ยนแปลงนั้น

2.3 ให้นำจำนวนเงินภาษีทั้งสิ้นที่คำนวณได้ตาม 2.2 มาหารด้วยจำนวน คราวที่จะต้องจ่าย (ต่อปี) ตาม 2.1 ได้ผลลัพธ์เป็นเงินเท่าใด ให้หักเป็นเงินภาษี ณ ที่จ่ายในแต่ละคราวที่จ่ายเงินนั้น

ถ้าการหารด้วยจำนวนคราวไม่ลงตัวเหลือเศษเท่าใด ให้เพิ่มเงินเท่าจำนวน ที่เหลือเศษนั้นรวมเข้ากับเงินภาษีที่จะต้องหักไว้ครั้งสุดท้ายในปีนั้นเพื่อให้ยอดเงินภาษี ที่หักไว้รวมกันเท่ากับจำนวนภาษีที่ต้องเสียทั้งปี

- 2.4 กรณีมีการเปลี่ยนแปลงจำนวนเงินได้พึงประเมินที่จ่ายระหว่างปีภาษี ให้ คำนวณภาษีหัก ณ ที่จ่ายใหม่ทุกคราวตามที่กล่าวใน 2.1 - 2.3
- 2.5 กรณีมีการจ่ายเงินพิเศษเป็นครั้งคราวระหว่างปี เช่น ค่าล่วงเวลา เงินโบนัส ให้นำเงินพิเศษนั้นคูณด้วยจำนวนคราวที่จะต้องจ่าย (ต่อปี) เพื่อหาจำนวนเงินพิเศษ เสมือนหนึ่งว่าได้จ่ายทั้งปี และให้นำมารวมเข้ากับเงินได้พึงประเมินที่จ่ายตามปกติที่ คำนวณได้เสมือนหนึ่งว่าได้จ่ายทั้งปี แล้วคำนวณภาษีใหม่ตามที่กล่าวใน 2.2 เป็นเงิน ภาษีทั้งสิ้นเท่าใด ให้นำภาษีที่คำนวณจากเงินได้พึงประเมินที่จ่ายตามปกติทั้งปี (ก่อน จ่ายเงินพิเศษ) หักออกได้ผลลัพธ์เป็นเงินภาษีหัก ณ ที่จ่ายสำหรับเงินเพิ่มพิเศษชึ่งจ่าย เป็นครั้งคราวนั้น แล้วให้นำมารวมกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย สำหรับเงินที่จ่ายตามปกติในคราว นั้น ผลลัพธ์ที่ได้จะเป็นเงินภาษีที่ต้องหัก ณ ที่จ่ายทั้งสิ้นในคราวที่มีการจ่ายเงินพิเศษนั้น
- 2.6 กรณีมีการจ่ายเงินได้พึงประเมินที่ไม่สามารถคำนวณหาจำนวนคราวที่จะ ต้องจ่ายต่อปี ให้คำนวณภาษีจากเงินได้พึงประเมินที่จ่ายแต่ละคราวตามเกณฑ์ใน มาตรา 48 (1) แห่งประมวลรัษฎากร ได้ผลลัพธ์เป็นเงินเท่าใดให้หักเป็นเงินภาษีนำ ส่งไว้เท่านั้น หากคำนวณแล้วไม่มีเงินภาษีที่ต้องเสียก็ไม่ต้องหัก ในปีเดียวกันนี้ ถ้ามี การจ่ายเงินได้พึงประเมินที่จ่ายในครั้งที่สอง แล้วคำนวณภาษีตามเกณฑ์ในมาตรา 48 (1) แห่งประมวลรัษฎากร เช่นเดียวกับการคำนวณครั้งแรก หากคำนวณแล้วไม่มี ภาษีที่ต้องเสียก็ไม่ต้องหัก ถ้าได้ผลลัพธ์เป็นเงินเท่าใดให้นำเงินภาษีที่หักและนำส่งไว้ แล้ว (ถ้ามี) มาเครดิตออก เหลือเท่าใดจึงหักเป็นเงินภาษีและนำส่งไว้เท่านั้น ถ้ามีการจ่ายเงินได้พึงประเมินในครั้งที่สามและครั้งต่อ ๆ ไป ก็ให้คำนวณตามวิธีดังกล่าวนี้ทุกครั้งไป
- 2.7 กรณีนายจ้างออกเงินค่าภาษีแท[่]นให้ลูกจ้างสำหรับเงินเดือนหรือค่าจ้างที่ ลูกจ้างได้รับในปีภาษีใดโดยลูกจ้างไม่ต้องรับภาระในการเสียภาษีด้วยตนเองเลย ให้นำ

เงินค่าภาษีที่นายจ้างออกแทนให้ไปรวมกับเงินเดือนหรือค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับในปีนั้น แล้วคำนวณภาษีตามเกณฑ์ในมาตรา 48 (1) แห่งประมวลรัษฎากร จนกว่าจะไม่มี เงินค่าภาษีเงินได้ที่นายจ้างต้องออกแทนให้อีก (อาจต้องคำนวณหลายครั้ง)

- 2.8 กรณีนายจ้างออกเงินค่าภาษีแทนให้ลูกจ้างสำหรับเงินเดือนหรือค่าจ้างเป็น จำนวนที่แน่นอน เช่น เท่ากับจำนวนภาษีที่จะต้องชำระ ให้นำเงินค่าภาษีที่นายจ้าง ออกแทนให้ไปรวมกับเงินเดือนหรือค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับในปีนั้น แล้วคำนวณภาษี ตามเกณฑ์ในมาตรา 48 (1) แห่งประมวลรัษฎากร (คำนวณสองครั้ง)
- 2.9 การคำนวณภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย สำหรับเงินได้พึงประเมินที่จ่ายใน เดือน**ธันวาคม**ซึ่งเป็นเงินภาษีที่จะต้องหักไว้เป็นครั้งสุดท้ายในปีนั้น ให้ผู้จ่ายเงินได้ พึงประเมินมีสิทธิที่จะคำนวณภาษีเพื่อให้ยอดเงินภาษีที่หักเมื่อรวมแล้วเท่ากับจำนวน ภาษีที่ผู้มีเงินได้จะต้องเสียภาษีทั้งสิ้น โดยนำจำนวนภาษีที่ได้หักและนำส่งไว้แล้ว มาหักออกจากภาษีที่ต้องเสียทั้งสิ้น ได้ผลลัพธ์เท่าใดให้หักและนำส่งไว้เท่านั้น
- 2.10 การคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาหัก ณ ที่ จ่าย สำหรับเงินได้ พึงประเมินที่จ่ายในเดือนสุดท้ายที่ผู้มีเงินได้ออกจากงานระหว่างปี ให้ผู้จ่ายเงินได้ พึงประเมินมีสิทธิที่จะคำนวณภาษีเพื่อให้เงินภาษีที่หักไว้ถูกต้องครบถ้วน ตามรายการค่าลดหย่อนที่แท้จริงตามหลักฐานที่ผู้มีเงินได้นำมาแสดง โดยนำเงิน ภาษีที่หักไว้ไม่ครบถ้วนหรือเกินในเดือนก่อน ๆ มารวมหรือหักกับภาษีที่ต้อง หัก ณ ที่จ่ายไว้ครั้งสุดท้ายนั้น ได้ผลลัพธ์เท่าใดให้หักและนำส่งไว้เท่านั้น
- 2.11 การคำนว[ั]ณภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย สำหรับเงินได้พึงประเมินที่จ่ายในเดือน อื่นนอกจากกรณีตาม 2.9 และ 2.10 ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินยังคงต้องคำนวณภาษี และหัก ณ ที่จ่าย ตามที่กล่าวใน 2.1 ถึง 2.8
- 2.12 กรณีจ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (2) ตามที่กล่าวใน 1.2 ให้แก่ ผู้รับ ซึ่งมิได้เป็นผู้อยู่ในประเทศไทย (อยู่ชั่วระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลารวมกัน ไม่ถึง 180 วันในปีภาษี) ให้คำนวณหักในอัตราร้อยละ 15.0 ของเงินได้ที่จ่ายแต่ละคราว

หมายเหต

กรณียื่นเพิ่มเติม ให้กรอกเฉพาะรายการและจำนวนเงินที่แสดงไว้ขาดและหรือ แสดงไว้เกินไปเท่านั้น

3. สถานที่ยื่นแบบ และกำหนดเวลาในการนำเงินภาษีส่ง

ให้ผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย ยื่นแบบ ภ.ง.ด.1 แสดงรายการหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย พร้อมกับนำเงินภาษีส่งต่อเจ้าพนักงานภายใน 7 วัน นับแต่วันสิ้นเดือนของ เดือนที่จ่ายเงิน ไม่ว่าจะหักภาษีไว้หรือไม่ก็ตาม ณ สถานที่ดังต่อไปนี้

3.1 สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขา (สำนักงานสรรพากรเขต/อำเภอ/กิ่งอำเภอ เดิม) ในท้องที่ที่ผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายมีสำนักงานตั้งอยู่ซึ่งได้มีการจ่ายเงิน

3.2 ธนาคารพาณิชย์ไทย

- (1) ในกรุงเทพมหานคร ให้ยื่น ณ ธนาคารพาณิชย์ไทยและสาขาในเขต กรุงเทพมหานครที่กรมสรรพากรกำหนดให้เป็นสถานที่ยื่นแบบฯ และนำส่งภาษี
- (2) ในจังหวัดอื่น ให้ยื่น ณ สำนักงานสาขาทุกสาขาของธนาคารพาณิชย์ ไทยตาม (1) โดยผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย จะต้องยื่นแบบและนำส่งภาษีผ่านธนาคาร ในเขตอำเภอหรือกิ่งอำเภอท้องที่ที่ผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายได้มีการจ่ายเงิน

การยื่นแบบฯ และชำระภาษีที่ธนาคารจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังนี้

- ใช้แบบ **ภ.ง.ด.1** ที่ปิดแถบแสดงชื่อ ที่อยู่ และเลขประจำตัวผู้เสียภาษี อากรของผู้จ่ายเงินได้ที่กรมสรรพากรจัดทำขึ้นและจัดส่งให้
 - ้ ยื่นแบบฯ และนำส่ง**ภาษีภายในกำหนดเวลา**ดังกล่าวข้างต้น
 - นำส่งภาษีทั้งจำนวนที่ต้องนำส่ง

4. ความรับผิดของผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย

4.1 ถ้าผู้จ่ายเงินซึ่งมีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายมิได้หักและนำเงินส่งหรือได้หักและ นำเงินส่งแล้วแต่ไม่ครบจำนวนที่ถูกต้อง ผู้จ่ายเงินต้องรับผิดร่วมกับผู้มีเงินได้ในการเสีย ภาษีที่ต้องชำระตามจำนวนเงินภาษีที่มิได้หักและนำส่งหรือตามจำนวนที่ขาดไป แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ผู้จ่ายเงินได้หักภาษีไว้แล้ว ให้ผู้มีเงินได้ซึ่งต้องเสียภาษีพ้นความ รับผิดที่จะต้องชำระเงินภาษีเท่าจำนวนที่ผู้จ่ายเงินได้หักไว้ และให้ผู้จ่ายเงินรับผิด ชำระเงินภาษีจำนวนนั้นแต่ฝ่ายเดียว (มาตรา 54 แห่งประมวลรัษภากร)

4.2 ถ้าผู้จ่ายเงินซึ่งมีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย ไม่นำเงินภาษีสงภายในกำหนด เวลาตาม 3. จะต้องรับผิดเสียเงินเพิ่มในอัตราร้อยละ 1.5 ต่อเดือนหรือเศษของเดือน ของเงินภาษีที่ต้องนำส่ง ทั้งนี้ ให้คำนวณเงินเพิ่มเป็นรายเดือน (เศษของเดือน ให้นับ เป็น 1 เดือน) นับแต่วันพันกำหนดเวลายื่นแบบฯ จนถึงวันอื่นแบบและนำส่งภาษี (มาตรา 27 แห่งประมวลรัษภากร)

ถ้าผู้มีหน้าที่หั้กภาษี ณ ที่จ่ายไม่ยื่นแบบฯ ภายในกำหนดเวลาตาม 3. เว้นแต่จะแสดงว่าได้มีเหตุสุดวิสัย ต้องระวางโทษ**ปรับไม่เกิน 2,000 บาท** (มาตรา 35 แห่งประมวลรัษภูากร)

4.3 ผู้ใดเจตนาละเลยไม่ยื่นรายการที่ต้องยื่นเพื่อหลีกเลี่ยง หรือพยายาม หลีกเลี่ยงการเสียภาษีอากร ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 5,000 บาท หรือจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ (มาตรา 37 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร)